

PHẬT NÓI KINH TÁM CON ĐƯỜNG CHÍNH ĐÚNG

Hán dịch: Đời Hậu Hán_ An Tức Tam Tạng AN THỂ CAO

Việt dịch: HUYỀN THANH.

Nghe như vậy. Một thời Đức Phật ngự trong vườn Kỳ Thọ Cấp Cô Độc (Jetavana'nāthapiṇḍasayārāma) tại nước Xá-Vệ (Śrāvastya).

Đức Phật bảo các Đệ Tử: “Hãy lắng nghe ! Ta nói về con đường sai lệch (tà đạo), cũng nói về con đường chính đúng (chính đạo).

Nhóm nào là **con đường sai lệch** ? **Chẳng nhìn thấy chân thật không có sai lầm** (bất đế kiến), **chẳng nghĩ nhớ chân thật không có sai lầm** (bất đế niệm), **chẳng nói năng chân thật không có sai lầm** (bất đế ngữ), **chẳng sửa trị chân thật không có sai lầm** (bất đế trị), **chẳng mong cầu chân thật không có sai lầm** (bất đế cầu), **chẳng thực hành chân thật không có sai lầm** (bất đế hành), **chẳng khởi Ý chân thật không có sai lầm** (bất đế ý), **chẳng an định chân thật không có sai lầm** (bất đế định). Đây là con đường thực hành *tám điều sai lệch*.

Nhóm nào là con đường thực hành *tám điều chính đúng* ?

1_ Nhìn thấy chân thật không có sai lầm (đế kiến). **Đế Kiến** là nhóm nào ? Tin vào sự bố thí, tin vào sự lễ lạy (Lễ: biểu đạt cho hành vi của ý cung kính), tin vào đền miếu cúng tế (Tù). Tin vào hành động Thiện Ác, Phước tự nhiên. Tin tưởng cha mẹ, tin tưởng Đạo Nhân trong thiên hạ, tin tưởng mong cầu Đạo, tin tưởng **sự thực hành chân thật không có sai lầm** (đế hành), tin tưởng **sự thọ nhận chân thật không có sai lầm** (đế thọ). Đòi này đòi sau tự **thông tuệ** (hiệt), được chứng, tự thành. Liền đem thông báo, nói đây là **Đế Kiến**.

2_ Nghĩ nhớ chân thật không có sai lầm (đế niệm) là nhóm nào ? Nơi mà Ý đã vút bỏ tham dục, vút bỏ nhà cửa, chẳng cấu giận (sân) tức giận (khuê) giận dữ (nộ), chẳng xâm phạm lẫn nhau. Đây là **Đế Niệm**.

3_ Nói năng chân thật không có sai lầm (đế ngữ) là nhóm nào ? Chẳng nói lời ly gián (lưỡng thiệt: Paisunya), chẳng đem chuyện của người này nói cho người khác biết (truyền ngữ), chẳng mắng chửi độc ác (ác mạ), chẳng nói dối (vọng ngữ). Đây là **Đế Ngữ**.

4_ Thực hành chân thật không có sai lầm (đế hành) là nhóm nào ? Chẳng sát sinh, trộm cắp, tà dâm. Đây là **Đế Hành**.

5_ Thọ nhận chân thật không có sai lầm (đế thọ) là nhóm nào ? Là nghe có Đạo thì **Pháp** (Dharma) mà Đệ Tử mong cầu chẳng phải là **Phi Pháp** (trái ngược với pháp luật, không hợp với khuôn mẫu, chẳng tốt lành). Cơm, thức ăn, giường nằm, bệnh tật, gầy ốm thì Pháp chân chính mong cầu chẳng thể là **Phi Pháp**. Đây là **Đế Thọ**.

6_ Sửa trị chân thật không có sai lầm (đế trị) là nhóm nào ? Ý sinh tử cùng hợp với *Hạnh Tinh Tiến* đã thực hành, dốc sức thực hành Nhân Duyên liền tinh tiến chẳng chán, gìn giữ Ý. Đây là **Đế Trị**.

7_ Ý chân thật không có sai lầm (đế ý) là nhóm nào ? Hành sinh tử hợp với ý niệm. Hướng ý niệm chẳng sằng bậy chẳng cộng chung với ý mong cầu. Đây là **Đế Ý**.

8_ An định chân thật không có sai lầm (đế định) là nhóm nào ? Ý sinh tử hợp với sự nghĩ nhớ, dùng hình Tướng, dùng sự hộ giúp. Đã dùng lại (dĩ chỉ), tụ hợp dùng lại (tụ chỉ) thì chẳng thể làm chẳng thể gây ra hết thảy tội, chẳng bị rơi vào **Trung Đĩnh** (Bộ phận ngay chính giữa bên dưới thêm bậc ở phía trước miếu đình... Ý nói là không bị rơi khỏi Đạo giải thoát). Đây gọi là **Đế Định**.

Này Tỳ Khuru ! Hết thảy Đệ Tử của Đạo nên thọ nhận đường lối chân thật không sai lầm (đế đạo) của tám loại Hạnh này. Như thuyết thực hành thì có thể được hiểu biết tám lối nẻo của Đạo.

1_ Nhìn thấy chân thật không có sai lầm (đế kiến). *Tin vào sự bố thí* thì đời sau được Phước đầy đủ. *Tin vào sự lễ lạy* thì nhìn thấy Sa Môn, Đạo Nhân liền làm lễ cầu Phước. *Tin tưởng đèn miếu* thì treo lụa màu, đốt hương, rải hoa, thắp đèn. *Tin vào mười điều Thiện đã làm* thì đây là tự nhiên được Phước. *Tin tưởng cha mẹ* thì tin vào sự hiếu thuận. *Tin tưởng Đạo Nhân trong Thiên Hạ* thì vui nhận Kinh. *Tin tưởng sự mong cầu Đạo* để thực hành Đạo. *Tin vào sự thực hành chân thật không có sai lầm* (đế hành) thì chặt đứt được Ý ác. *Tin tưởng sự thọ nhận chân thật chẳng sai lầm* (đế thọ) thì chẳng phạm Giới. Đời này đời sau tự thông tuệ, vì được thông tuệ cho nên hay dạy bảo người được chứng. *Tự thành* thì hay thành người. *Hay thành tự cho người khác*, liền báo nói cho nhau biết.

2_ Nghĩ nhớ chân thật không có sai lầm (đế niệm). *Điều mà Ý đã khởi* là Tâm Ý mê loạn (thất ý). *Muốn vứt bỏ nhà cửa* là nghĩ nhớ đến Đạo. *Chẳng cầu giận, tức giận, giận dữ* là Nhẫn Nhục. *Chẳng xâm phạm lẫn nhau* là Ý ngay thẳng chính đúng.

3_ Nói năng chân thật không có sai lầm (đế ngữ). Chẳng mắng chửi ác độc, chẳng phạm vào bốn lỗi của cái miệng, chỉ nói đến điều thiết yếu chân thật không sai lầm của Đạo Phẩm.

4_ Thực hành chân thật không sai lầm (đế hành). Chẳng sát sinh, trộm cắp, tà dâm mà thực hành **niềm tin chân thành** (thành tín)

5_ Mong cầu chân thật không có sai lầm (đế cầu) là chỉ mong cầu một cái áo, một bữa ăn là *cách chữa trị rẻ nhất* (tiện y).

6_ Sửa trị chân thật không có sai lầm (đế trị) là hướng đến **Tam Thập Thất Phẩm Kinh** (Kinh dạy về 37 Phẩm trợ đạo)

7_ Ý chân thật không có sai lầm (đế ý) là hàng ngày tăng thêm **Tam Thập Thất Phẩm Kinh** chẳng lìa Ý.

8_ Dùng lại chân thật không có sai lầm (đế chi) là chẳng quên Nhân Duyên. *Sự dùng lại* thường quay lại Ý hộ giúp. *Đã dùng lại* thì tất cả không có chỗ bị phạm, **tụ hợp dùng lại** thì được **Phước Đạo** (Punya-mārga)

Đức Phật nói điều này xong, (*thời Đại Chúng*) đều rất vui vẻ

PHẬT NÓI KINH TÁM CON ĐƯỜNG CHÍNH ĐÚNG

Hết

21/09/2011